

renten udbetales sammen med opsparingsbeløbet. Det bundne opsparingsbeløb skal medregnes til den opsparingspligtiges skattepligtige formue med 60 pct. af sit pålydende.

De indbetalte opsparingsbeløb skal efter forslaget indsættes på en dertil indrettet konto for finansministeriet i Danmarks Nationalbank. Om tidspunktet for beløbenes udbetaling skal efter forslaget afgørelsen træffes af finansministeren med tilslutning af rigsdagens finansudvalg og efter forhandling med Danmarks Nationalbank. Udbetalingen skal dog senest ske inden udgangen af 1960.

Ved lovforslaget er der foreslået tillagt finansministeren beføjelse til i særlige tilfælde at indrømme en lempelse af eller fritagelse for opsparingspligten. Dette gælder, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, f. eks. hvis den opsparingspligtige kan påvise, at han inden den 1. oktober 1950 har forpligtet sig til præstationer af opsparingsmæssig karakter, som virker ekstraordinært tyngende i forhold til indkomstens størrelse. Der er herved i første række tænkt på udgifter til livsforsikringer eller andre forsikringer i forsørgelsesøjemed. Efter forslaget kan lempelse derhos indrømmes, hvor den opsparingspligtiges indkomst er under-

gået en meget væsentlig nedgang efter udløbet af det regnskabsår, der ligger til grund for ansættelsen for skatteåret 1951—52. Endvidere skal finansministeren efter forslaget kunne dispensere, hvor den opsparingspligtige kan påvise, at det pålignede opsparingsbeløb skal bruges som nødvendig kapital ved start, omlægning, modernisering eller udvidelse af hans erhvervsvirksomhed; i sådanne tilfælde kan finansministeren også tillade frigørelse af allerede indbetalte opsparingsbeløb. Det kan forventes, at der som betingelse for dispensationer i de sidstnævnte tilfælde vil blive stillet visse krav med hensyn til de påtænkte foranstaltningers rimelighed og forsvarlighed.

Endelig er det foreslået, at finansministeren skal kunne tillade opsparingsbeløbet beregnet efter reglerne for familieforsørgere i tilfælde, hvor en opsparingspligtig godtgør, at han uden at være familieforsørger i statskattelovens forstand til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom eller svagelighed er ude af stand til selv at forskaaffe sig sit underhold.

Med hensyn til den foreslåede bundne opsparings provenu bemærkes, at dette er anslået til at ville andrage ca. 170 mill. kr.